

Bestuurder met sporthart

Wim Goeman (1942-2015)

Toen Wim Goeman (10 augustus 1942 - 2 februari 2015) na zijn diensttijd begon met werken bij een bank in Den Haag had zijn directe chef op zijn eerste werkdag minzaam 'Wat moet ik met een tuindersknecht' gezegd. Wim was een geboren en getogen Nootdorper die gewend was de handen uit de mouwen te steken. Ook tijdens zijn dienstplicht had hij iedere ochtend, voordat hij naar de verkeerstoren van vliegveld Valkenburg vertrok, tomaten geplukt. Wim hield van werken. Ook van werken met zijn handen. Dat zorgde er niet voor dat hij bij de bank niet op zijn plek zou zijn. Hij maakte gestaag carrière en zou met veel plezier tot zijn pensionering bij ING, en al haar rechtsvoorgangers, werken. Bij de bank kwamen ook zijn organisatorische talenten van pas. Van jongs af aan had Wim in allerlei besturen gezeten. Te beginnen bij de dansvereniging die in restaurant Het Witte Paard, destijds gelegen langs de Nootdorperse Drafbaan, dansavonden organiseerde en eindigend bij het voorzitterschap van Tourclub Pijnacker, een functie die hij meer dan 30 jaar vervulde.

Wim was zeer sportief. Op zijn racefiets reed hij alle Belgische klassiekers. Toen er in zijn eigen regio de behoefte ontstond aan een fietsvereniging richtte hij, met enkele anderen, Tourclub Pijnacker op. Een vereniging die onder zijn leiding uitgroeide tot een grote en actieve club. Toen zijn zoon echter op een dag enthousiast uit school kwam met een folder van de Delftse Kunstijsbaan Vereniging kwam er een nieuwe liefde bij. Het schaatsen. Als vanzelf volgde er ook een bestuursfunctie, Wim zou er 17 jaar lang penningmeester zijn. Hij werd ook schaatstrainer en kwam diensgevolg ook in het bestuur van de Nederlandse Schaatstrainers Vereniging. De alternatieve Elfstedentochten op de Weissensee waren jaarlijkse evenementen waar Wim naar uitkeek. En over de alternatieve tocht die in Japan werd gereden in door Wim geregelde opvallende ING schaatspakken is nog jarenlang met veel plezier nagepraat.

Wim Goeman werd een bekende Nootdorper bestuurder wiens goede reputatie er voor zorgde dat nog voordat zijn zoon zijn boeken voor de brugklas aan het Sint Maartenscollege in Voorburg had gekaft, Wim al werd gevraagd om ook daar penningmeester te worden. Tot ver na zijn pensionering zou Wim deze functie vervullen. Wim zocht niet

▲ Wim Goemans reed op zijn racefiets alle Belgische klassiekers. PRIVÉFOTO

naar deze klussen. Ze kwamen op zijn pad. Zo ging zijn vrouw hardlopen bij De Koplopers in Delft. Wim liep al snel met haar mee. Ze liepen samen marathons in Nieuw Zeeland, Canada en China. Toen hij echter 12 jaar geleden ernstig ziek werd moest hij in het vervolg verstek laten gaan tijdens de wedstrijden. Wim stond wel trouw langs de lijn met thee en een fotocamera. Hij werkte

ook nog als chauffeur op de buurtbus en werd voorzitter bij de Katholieke Bond van Ouderen. Toen hij voor al zijn inspanningen een lintje kreeg was Wim best een beetje trots. Maar niet zo trots als toen hij in 1997 het Elfstedenkruisje ontving voor het rijden van de tocht der tochten. Wim Goeman overleed na een kort ziekbed, thuis in Nootdorp, op 72-jarige leeftijd.